

“NHÀ GIOAN XXIII” SẴN SÓC BẠC CAO NIÊN VÀ BỆNH NHÂN CUỐI ĐỜI

Tại Frelinghien (Bắc Pháp) - cách thành phố Lille vài cây số - có một biệt thự mang tên “Nhà Gioan XXIII”. “Nhà Gioan XXIII” tọa lạc giữa khung cảnh yên tĩnh, chung quanh có cây cỏ xanh tươi, thật lý tưởng để bậc cao niên và người bệnh trải qua giai đoạn cuối đời trong an bình thanh thản.

Người dân Frelinghien ai ai cũng biết đến “Nhà Gioan XXIII”. Người bán hoa gửi tặng hoa. Người hàng rau gửi biếu xà-lách tươi. Nữ tu Marie-Geneviève, từng phụ trách “Nhà Gioan XXIII” giải thích:

- Đây không phải nhà thương nhưng là nơi sẵn sóc bệnh nhân ở giai đoạn cuối đời. Nói đúng hơn, đây vừa là nơi hưu dưỡng vừa là bệnh viện.

“Nhà Gioan XXIII” do các Nữ Tu Trợ Tá Thánh Thể thành lập. Hội Dòng khai sinh trước thế chiến thứ hai, vào năm 1935. Ban đầu, dòng hướng về cuộc sống cầu nguyện và chiêm niệm. Cho đến một ngày, người ta xin các Nữ Tu chăm sóc một phụ nữ bị ung thư ở mắt. Từ đó, các Nữ Tu chuyển sang công tác trợ giúp những người già cả. “Nhà Gioan XXIII” thành hình vào năm 1966 trong ý hướng ấy.

Toàn nước Pháp có ba nhà chuyên chữa trị “hòa-hoãn tạm-thời / soins palliatif” bệnh nhân ở giai đoạn cuối đời, thì hai nhà do các Nữ Tu “Trợ Tá Thánh Thể” phụ trách. Đó là “Nhà Gioan XXIII” tại Frelinghien và “Nhà Notre-Dame du Lac” tại Reuil Malmaison. Hai nhà này có mục đích chứng tỏ lòng kính trọng sự sống các vị cao niên và bệnh nhân nan y. Họ không chấp nhận phương pháp làm cho chết êm dịu, tức là giết chết bệnh nhân và người già, đồng thời không chạy theo phương thuốc trị liệu vô ích và đắt tiền. Các bệnh nhân được chữa trị bằng các chăm sóc và thuốc men bình thường.

“Nhà Gioan XXIII” tiếp nhận khoảng 30 bệnh nhân ở giai đoạn cuối đời. Điều đáng nói, “Nhà Gioan XXIII” được trang hoàng hoa lá với nghệ thuật tươi vui, khiến khung cảnh mang đầy sức sống, lan tỏa sinh động. Các vị phụ trách, luôn chú trọng mọi chi tiết để nhắc các bệnh nhân nhớ rằng:

- Họ chuẩn bị đi vào thế giới bên kia, nơi có cuộc sống vĩnh cửu. Họ không đi vào cõi chết, nhưng bước vào cõi sống!

Tất cả nhân viên làm việc tại “Nhà Gioan XXIII” được mời gọi đồng hành với bệnh nhân, giúp bệnh nhân tìm thấy niềm vui sống. Bà Myriam, một nữ nhân viên trẻ tuổi nói:

- Khi tôi thấy các bệnh nhân từ từ cởi mở và trở nên rạng rỡ, tôi thật sung sướng. Tôi cố gắng khời lên và giữ mãi nụ cười, giúp bệnh nhân hân hoan trong những ngày cuối đời. Đối với tôi - một tín hữu Công Giáo sùng đạo - tôi luôn xác tín rằng, mỗi giây nối kết tôi với người bệnh, sẽ bền chặt mãi đến tận đời sau, vượt qua cái chết.

Mối liên hệ giữa nhân viên y tá và bệnh nhân "Nhà Gioan XXIII" được thắt chặt trước tiên bằng Tình Yêu, nếu không, sẽ không kéo dài lâu. Bởi lẽ, phương pháp trị liệu "hòa-hoãn" đòi hỏi nhiều kiên nhẫn, kính trọng và yêu thương. Bà Christelle, nữ nhân viên "Nhà Gioan XXIII" giải thích:

- Giữa chúng tôi nổi kết một mối giây thân tình. Đôi khi lan rộng đến người thân của bệnh nhân. Do đó, sau khi bệnh nhân qua đời, gia đình người quá cố vẫn còn liên hệ với chúng tôi. Các bệnh nhân chúng tôi săn sóc thật kỳ diệu. Có những lúc chúng tôi gặp phải vấn đề buồn sầu, nan giải, thì chính các bệnh nhân là những người giúp chúng tôi can đảm phấn đấu, đối diện với vấn đề.

Bà Danielle, nữ giám thị "Nhà Gioan XXIII" trình bày:

- Việc làm tại đây giúp tôi xóa bỏ ý tưởng sai lầm về cách "chữa trị tạm thời". Phương pháp này khuyến khích chúng tôi dành trọn thời giờ và đồng hành với người bệnh. Chúng tôi giúp bệnh nhân lấy lại chỗ đứng và nhân phẩm cao cả. Ngược lại, các bệnh nhân ở giai đoạn cuối đời cũng dạy chúng tôi cách thức phải sống sao cho xứng đáng. Vì thế, kể từ ngày làm việc nơi "Nhà Gioan XXIII", tôi có một cái nhìn kính trọng đối với sự thánh thiêng cuộc sống con người.

... "Kính sợ THIÊN CHÚA đem lại vinh quang và tự hào, hân hoan và phấn khởi. Kính sợ THIÊN CHÚA khiến tâm hồn sung sướng, cho con người được hoan hỷ mừng vui và an khang trường thọ. Ai kính sợ THIÊN CHÚA sẽ thấy cuộc đời kết thúc tốt đẹp, ngày lâm chung họ sẽ được hưởng phúc lành. Bước đầu của Khôn Ngoan là Kính Sợ THIÊN CHÚA, ngay từ lúc thành hình trong lòng mẹ, các tín hữu đã được ơn Khôn Ngoan. Giữa nhân gian, Khôn Ngoan xây tổ làm nền móng vĩnh cửu và tin tưởng vào con cái loài người. Sự viên mãn của Khôn Ngoan là Kính Sợ THIÊN CHÚA" (Sách Huấn Ca 1,11-16).

("Annales d'Issoudun", Avril/2000, trang 14-16)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt